

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobce: Ing. R. Z.

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení,
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 16. 4. 2020, o invalidním důchodu

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 16. 4. 2020 č. j. X žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení změnila své rozhodnutí ze dne 16. 1. 2020 č. j. X tak, že pro nesplnění podmínek ust. § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, žádost žalobce o invalidní důchod zamítla a podle ust. § 56 odst. 1 písm. c) a § 39 odst. 1 téhož zákona od 10. 5. 2020 zastavila výplatu invalidního důchodu vypláceného na základě předběžně vykonatelného rozhodnutí č. j. X ze dne 16. 1. 2020.

2. Proti shora uvedenému rozhodnutí podal žalobce včasnou žalobu, ve které uvedl, že rozhodnutí bylo vydáno na základě nesprávně a neúplně posouzeného zdravotního stavu. Postižení páteře je prokázáno RTG, CT a magnetickou rezonancí. Přestože lékařské zprávy byly posuzující lékařce dány k dispozici, zcela je bagatelizovala, přičemž z charakteru postižení je zcela jasné, že jde o vady dlouhodobé a trvalé. Závěrem žalobce uvedl, že zcela byly opomenuty nálezy z oddělení magnetické rezonance z radiodiagnostického oddělení Městské nemocnice Ostrava-Fifejdy z období 2012-2019, kde je popis postižení páteře.
3. Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 16. 4. 2020 č. j. X, připojeným posudkovým spisem žalobce vedeným u OSSZ v Karviné, posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Ostravě (dále jen „PK MPSV ČR“) ze dne 13. 10. 2020, žalobcem doloženými lékařskými zprávami a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
4. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného posudkového spisu žalobce vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobce dne 30. 10. 2019 podal žádost o přiznání invalidního důchodu. Dne 27. 11. 2019 byl posouzen zdravotní stav žalobce lékařem OSSZ Karviná se závěrem, že žalobce je invalidní dle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 35% podle kapitoly XIII, oddílu E, položky 1c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Na základě tohoto závěru přistoupila žalovaná rozhodnutím ze dne 16. 1. 2020 k přiznání invalidního důchodu žalobci v prvním stupni invalidity. Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce námitky a v rámci řízení o těchto námitkách přezkoumal jeho zdravotní stav lékař ČSSZ Ostrava dne 27. 3. 2020 a podle jeho posudku rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce bylo postižení uvedené v kapitole XIII, oddílu E, položky 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které stanovil míru poklesu pracovní schopnosti 15%. Následně o těchto námitkách žalobce rozhodla žalovaná žalobou napadeným rozhodnutím.
5. Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností, je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek PK MPSV ČR, pracoviště Ostrava, která je k podání tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění. Z posudku této komise krajský soud zjistil, že vycházela při jeho vypracování z úplné spisové dokumentace OSSZ v Karviné, ze spisové dokumentace Krajského soudu v Ostravě, ze zdravotní dokumentace praktické lékařky MUDr. R. a dále z lékařských nálezů: alergologie MUDr. B. ze dne 9. 3. 2017 a 7. 10. 2019, chirurgie MUDr. P. ze dne 20. 11. 2019, urologie MUDr. F. ze dne 5. 1. 2019 a 7. 10. 2019, TRN ambulance MUDr. S. ze dne 26. 3. 2018, MUDr. K. ze dne 4. 10. 2019, sono břicha radiologické oddělení MUDr. B. ze dne 9. 4. 2018, USG břicha a MP ze dne 9. 8. 2018, ORL MUDr. Z., Ph.D. ze dne 8. 12. 2015, ORL ambulance MUDr. J. ze dne 28. 11. 2017, 11. 12. 2018, 22. 10. 2019 a 17. 10. 2019, neurologie MUDr. P. ze dne 9. 9. 2019, 7. 6. 2018, 25. 4. 2017, 25. 2. 2016, 26. 5. 2016 a 7. 1. 2016, MR LS páteře myelo MUDr. M. ze dne 30. 8. 2019, neurochirurgie MUDr. T. ze dne 1. 10. 2019, MR mozku MUDr. M. ze dne 20. 4. 2017,

MR LS páteře a myelo MUDr. K. ze dne 9. 7. 2012, MR mozku MUDr. K. ze dne 8. 10. 2015, MR L páteře MUDr. T. ze dne 22. 11. 2006, MR L páteře MUDr. B. ze dne 2. 12. 2003, ARO MUDr. P. ze dne 27. 6. 2019, neurologie MUDr. G. ze dne 27. 9. 2006 a 4. 12. 2006, dále ze žádanky na vyšetření MUDr. S. ambulance chirurgie páteře ze dne 2. 12. 2003, z propouštění zprávy NsP Karviná-Ráj, neurologické oddělení MUDr. M. od 25. 3. do 11. 4. 2003, z lékařských nálezů předložených k jednání posudkové komise: ambulance ARO Bohumín MUDr. B. ze dne 17. 7. 2020, zpráva infuzní stacionář ze dne 26. 6. 2020, ambulance chirurgie páteře KHN prof. MUDr. O. V., DrSc. ze dne 20. 10. 2003 a 15. 12. 2003, MR mozku MUDr. N. ze dne 9. 5. 2003. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí 16. 4. 2020 bylo podle posudkové komise zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddílu E, položce 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které stanovila míru poklesu pracovní schopnosti ve výši 15%.

6. Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.) při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu. Přitom dospěl k závěru, že žalobce k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí 16. 4. 2020 nebyl invalidní. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů je totiž pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%. Podle odst. 2 téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35%, avšak nejvíce o 49%, jedná se o invaliditu I. stupně, jestliže poklesla nejméně o 50%, avšak nejvíce o 69%, jedná se o invaliditu II. stupně a jestliže poklesla nejméně o 70%, jedná se o invaliditu III. stupně. Pokles pracovní schopnosti u žalobce činil 15% a tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaného posudku PK MPSV ČR, o jehož úplnosti, správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvodu pochybovat. Posudková komise posuzovala zdravotní stav žalobce ve složení z posudkového lékaře a dalšího lékaře – neurologa, tedy lékaře z oboru nemoci, která je uznávána jako dominantní v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobce. Posudková komise hodnotila zdravotní stav žalobce stejně jako lékař ČSSZ Ostrava. PK MPSV ČR uvedla jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce chronickou lumbalgií při degenerativních změnách LSp, protruzi ploténky L4/5 vlevo mediolaterálně až foraminálně s impresi kořene L5 vlevo, přičemž toto zdravotní postižení podřadila pod kapitolu XIII, oddíl E, položku 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., a stanovila pokles jeho pracovní schopnosti ve výši 15%. Hodnocení lékaře OSSZ Karviná považuje posudková komise za posudkový omyl, neboť se nejedná o závažné postižení jednoho nebo více úseků páteře se závažnou poruchou statiky a dynamiky páteře, nejedná se o funkčně významný neurologický nález poškození nervu, není přítomna symptomatologie neurogenního močového měchýře se závažným snížením celkové výkonnosti při běžném zatížení, nelze tedy hodnotit dle kapitoly XIII, oddílu E, položky 1c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Z obsahu posudku krajský soud zjistil, že žalobce byl přítomen jednání posudkové komise, při kterém byl vyšetřen přítomnou neuroložkou. Posouzení míry poklesu pracovní schopnosti a stanovení dne vzniku invalidity je otázkou odbornou, medicínskou, a rozhodnutí soudu tak závisí především na odborném lékařském posouzení. Správní soud si proto nemůže učinit úsudek o této otázce sám, stejně tak si tento úsudek nemůže udělat sám žalobce. Je

třeba zdůraznit, že posouzení pořaditelnosti zdravotního stavu žalobce pod korespondující ustanovení vyhlášky, tzn. zhodnocení zdravotního stavu, určení rozhodujícího zdravotního postižení a přepočet procentní míry poklesu pracovní schopnosti, soud neprovádí, protože jde právě o ten typ odborné úvahy, již soud, který nedisponuje potřebnými medicínskými znalostmi z oboru posudkového lékařství, nečiní sám, ale vychází z důkazu posudkem příslušné posudkové komise. Při objektivním hodnocení zdravotního stavu žalobce posudkovou komisí pro účely přiznání invalidního důchodu nelze brát v úvahu to, že žalobce svá zdravotní postižení subjektivně vnímá jako těžší nebo že by je zařadil do jiné kapitoly přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., než jak je vyhodnotili a zařadili posudkoví lékaři (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 3. 2018 č. j. 6 Ads 23/2018-37). Na posudkovém závěru PK MPSV ČR nemůže nic změnit ani u ústního jednání žalobcem předložená lékařská zpráva ze dne 6. 11. 2020 vypracovaná MUDr. M. Ž. a výpis ze zdravotní dokumentace praktické lékařky MUDr. R., ve kterých se v podstatě uvádí stejný diagnostický souhrn, který je uveden v posudku PK MPSV ČR ze dne 13. 10. 2020, přičemž krajský soud poznamenává, že sám žalobce u ústního jednání uvedl, že diagnostický souhrn uvedený v posudku posudkové komise je úplný a že jiná zdravotní postižení u něj zjištěna nebyla.

7. Jelikož u žalobce k datu 16. 4. 2020 nešlo o invaliditu v žádném stupni, žalovaná nepochybila, když napadeným rozhodnutím změnila své rozhodnutí ze dne 16. 1. 2020 tak, že žádost žalobce o invalidní důchod zamítla a od 10. 5. 2020 mu zastavila výplatu invalidního důchodu vypláceného na základě předběžně vykonatelného rozhodnutí č. j. X ze dne 16. 1. 2020.
8. Na základě výše uvedeného krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu žalobce zamítl, neboť není důvodná.
9. Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovaná na jejich náhradu nárok ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s. a ust. § 118d zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 11. března 2021

JUDr. Petr Indráček

samosoudce

